

Marea carte a anotimpurilor

Traducere din limba germană de
Cora Radulian

Cuprins

Primăvara

Fluturașul	10
Karo face o plimbare cu bicicleta la far	13
Carnaval la grădiniță	15
Corina și iepurașul de Paște	18
Veselie la fermă	23
Kasimir și găinile de Paște	26
Curățenia de primăvară	29
Karo și cursa de Paște	31

Vara

Un weekend indian	36
Max devine campion la fotbal	39
Pixi merge la înnot	42
Ben și Finn, într-o barcă	45
O petrecere în cartier	49
Prima călătorie cu avionul	53
Hoțul de trofee	56
Karo și căsuța din copac	59
Tim, piratul	61
Cu trenul spre plaja pescărușilor	63

Corina merge la școală	68
Toc-toc, tractorul albastru	72
Unde mi-e fularul?	75
Fantoma Buhu	78
Max și dintele de lapte	81
Concursul de zmeie	85
Lisa zboară până la Steaua Zburlită	87*
Fledel se pregătește de Halloween	90*

Iarna

Concursul de reni	96
Cei trei urși și Sfântul Nicolae	99
Povestea Crăciunului	103
Iepurele Hansi, la săniuș	106
Fursecurile-minune	107
Orașul din zahăr-pudră	110
În vizită de Crăciun la șoricica Mimi	112
Petrecerea de Crăciun din pădure	114
Crăciun cu Charly	116

Fluturașul

O poveste scrisă de Uschi Flacke și ilustrată de Eva Muszynski

10

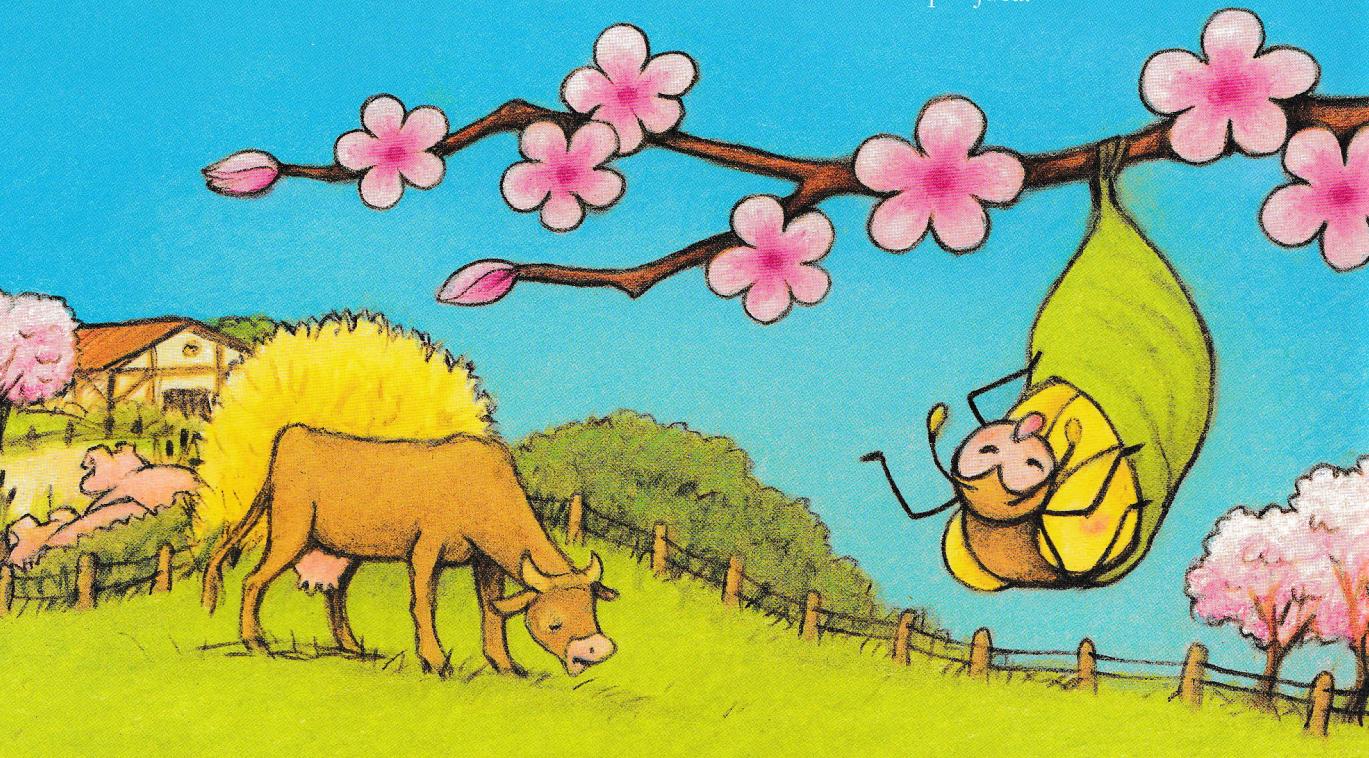
A venit în sfârșit primăvara! Afară e cald, soarele strălucetește și peste tot sunt flori colorate. Văcuțele pasc liniștite pe câmpie. Puișorii galbeni țopăie prin curte, iar purceii scurmă pământul.

Dar ce e acolo prins de creanga de cireș? Ce ciudat arată! Iese ceva din el ... Ca să vezi! Un fluture mic a ieșit din cocon. I-a fost greu! Își freacă ochii și își întinde cu grijă aripile de mătase. Zboară stângaci și poposește pe o floare. Este foarte obosit și trebuie să se odihnească.

Însă i se face foame. Zboară din floare în floare – a învățat să dea mai bine din aripi. Se oprește și se delectează cu nectarul dulce până se satură. Apoi zboară către un gard din răchită pe care se aşază, uitându-se la văcuțele care pasc liniștite pe câmpie.

„Vreau să am și eu un prieten“, își zice fluturașul și zboară spre un animal mare, cu coarne groase.

— Hei, tu! strigă el. Ești cumva un fluture cu care să mă pot juca?

Fluturașul scutură descumpănit din cap.

Apoi vede un animal mic. Nu are coarne, dar are aripi, fiind acoperit de un strat moale de perișori cu dungi galbene și negre.

— Hei, tu! strigă fluturele. Ești cumva un fluture cu care să mă pot juca?

— Tare prostuș ești, îi spune acesta. Sunt un bondar. Ai cumva dungi galbene și negre?

Bondarul scutură din cap și se îndepărtează zumzăind.

La baltă fluturașul vede o frunză de nufăr pe care stă un animal fără coarne și fără dungi, cu aripi foarte scliptoare.

— Sigur ești un fluture cu care mă pot juca! strigă el entuziasmat.

Dar animalul acela ciudat scutură din cap.

— Sunt o libelulă! Oare poți zbură la fel de repede ca mine?

Apoi zboară zumzăind peste întinderea de apă.

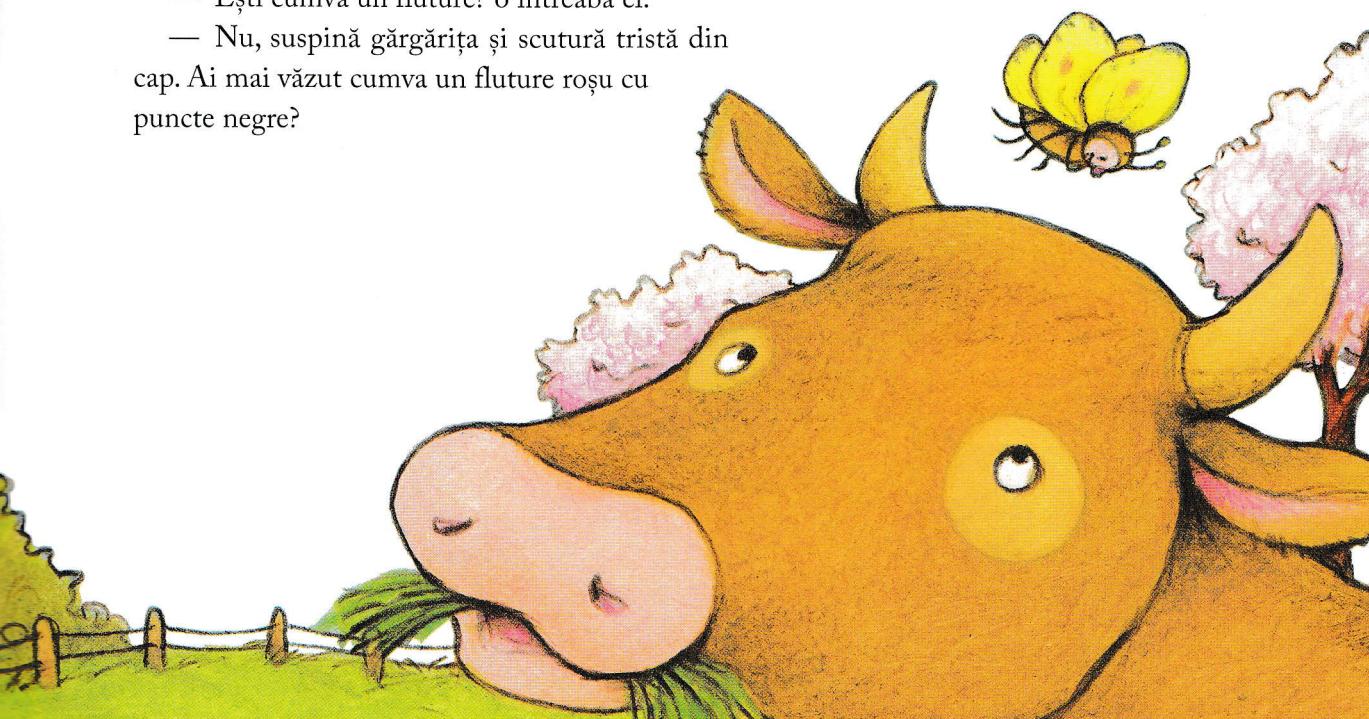
Între timp, s-a lăsat înserarea și micul fluture tot nu a reușit să-și găsească un prieten. Pe cer au apărut deja primele stele. Fluturele ridică brusc capul.

„Poate că aceste luminițe sunt fluturi care îmi fac cu ochiul“, își zice el. Își desface aripile și inspiră adânc. „Dacă vrei să zbori foarte departe, trebuie să-ți iei avânt.“

Brusc, aude un plânset încetișor. Privește împrejur și vede o mică gărgăriță care stă pe o ramură.

— Ești cumva un fluture? o întrebă el.

— Nu, suspină gărgărița și scutură tristă din cap. Ai mai văzut cumva un fluture roșu cu puncte negre?

Karo face o plimbare cu bicicleta la far

O poveste scrisă de Marianne Schröder
și ilustrată de Gerhard Schröder

13

Soarele strălucește pe cer. Karo se uită la bunicii ei care s-au apucat de curățenia de primăvară.

„Hmmm, miroase plăcut a flori“, își zice Karo.

— Hapciu!

E bunicul care face curat în hambar.

— A sosit momentul să facem ordine și aici, îl aude ea spunând.

Dar Karo nu vrea să se apuce de asta acum.

— Aș face o plimbare cu bicicleta până la far cu Edi, spune ea.

— Bună idee, spune bunicul, dar să nu vă îndepărtați prea mult.

Dar Karo a și zbughit-o.

Bineînțeles că Edi o însotește. Își mai ia doar binocul și au pornit. Amândoia gonesc prin aerul proaspăt de primăvară. Văd de departe oile de lângă far.

— Ce drăguțe sunt, se bucură Karo.

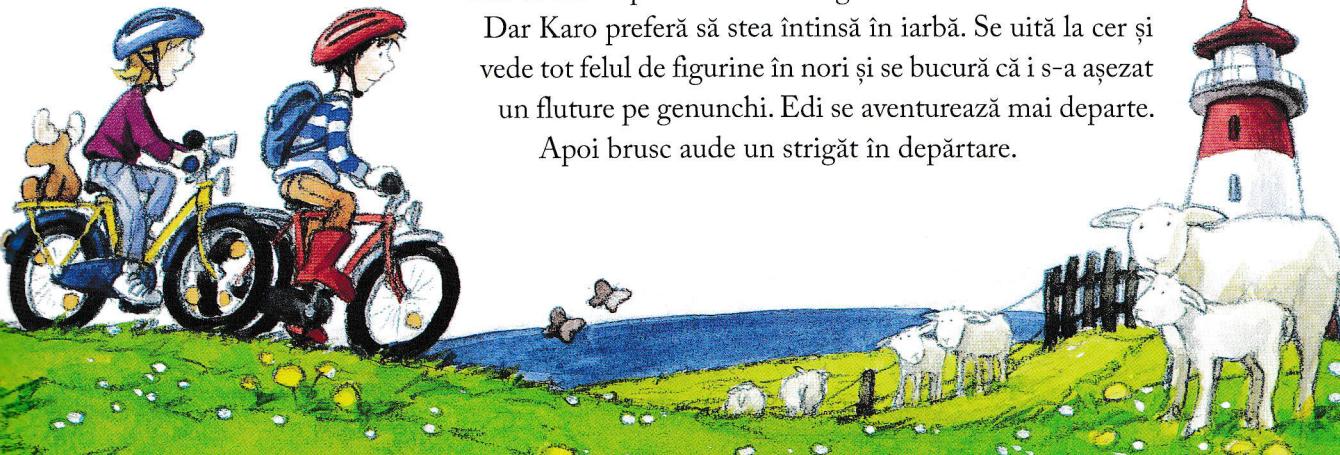
Apoi se opresc pentru un picnic lângă far.

— În aerul ăsta curat, totul are un gust mult mai bun, zice Karo. Uite, un stol de gâște sălbaticice. Se întorc acasă din sud, aşa spunea tata.

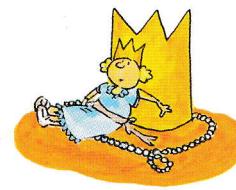
— Hai să mai explorăm locul! strigă Edi entuziasmat.

Dar Karo preferă să stea întinsă în iarbă. Se uită la cer și vede tot felul de figurine în nori și se bucură că i s-a așezat un fluture pe genunchi. Edi se aventurăza mai departe.

Apoi brusc aude un strigăt în depărtare.

Carnaval la grădiniță

O poveste scrisă de Susanne Walther și ilustrată de Dunja Schnabel

15

— Vineri avem carnaval la grădiniță! strigă Luiza.

Mama ei o ridică și o rotește prin aer.

— Și cum vrei să te deghizezi? o întreabă ea.

Apoi o lasă jos. Luiza, amețită, răspunde chicotind:

— Mă deghizez în titirez.

Odată ajunse acasă, cele două se uită în cufărul cu costume. Înăuntru sunt perle și fuste din voal și multe stofe colorate, dar bineînțeles și nasturi vechi. Luiza trage o bucată de țesătură strălucitoare din cufăr.

— Ia uite, mama! Mă fac prințesă! anunță ea.

Mama ei se uită la bucața aceea de material.

— Cred că-ți va ajunge atât, mică prințesă. Și am categoric un tipar pe undeva.

A doua zi dimineață, la grădiniță, Maria și Luiza vorbesc în șoaptă în locul de joacă.

— Eu mă deghizez în cavaler, îi șoptește Maria.

— Și eu mă deghizez în prințesă, îi șoptește Luiza la rândul ei.

Apoi Luiza îi șoptește păpușii ei:

— Dar pe tine în ce te deghizăm?

Doamna Herz, educatoarea, a pregătit deja câte ceva pentru carnaval. Toți copiii decorează încăperea cu ghirlande și panglici. După ce au terminat, se apucă să facă pălării de carnaval.

